

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi
Archiepiscopi Pragensis**

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Fabulosæ quædam de Vener. Arnesto narrationes rejiciuntur. Caput XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Fabulosæ quædam de VENER.
ARNESTO narrationes rejiciuntur.

CAPUT XXII.

Narrationibus, etiam verissimis, admiscere sese *fabula* Fabulæ lib.
solent, habéntque hoc anile vetustas, ut facile credat, benter hi-
multa narrando confundat, nomina permisceat, & se-
storiam in-
nilem memoriam imitetur, apud quos decennium unus sëpe an-
nus est; noxia res historiæ! nam, ut præclarè Aristoteles: au-
dire fabulas, est impedimentum cognitioni veritatis. Tentavit id
quoque fama *vetus*, & rumusculi quidam inanes & cassi, & sibi
la colla (ut cum Poëta, de serpentibus loquente, loquar) circum
VEN. *Prasulis* sepulchrum luserunt. Deceptum hisce sibilis vul-
gus hominum facile ferimus, at decipi Viros egregios, & histo-
riarum conditores miramur, & dolemus: *E miraculo Ernesti*, ait L. 1. A. 11.
Scriptor recens, illud inter celebriora ad me prescriptum est: quod
cùm sub Rege Bohemia Georgio excommunicato, quidam equo Sancti
caput macherâ amputavissent, ipse equum, apposito capite, consen-
derit, dominoq; non incommode pervenerit, ubi tamen per se revulsa
capite equus in terram se explicuit. Nobile miraculum! si ejus
Authores Chronogiam examinassent: Quid enim sub Georgio
Rege Ernestus agere poterat, qui jam centum propè annis qui-
escebat in tumulo mortuus? Vivente adhuc *Carolo Cæsare Arne-*
stus A. 1364. obierat, omnium historicorum uno consensu;
Carolo successit *Wenceslaus*, huic *Sigismundus*, *Sigismundo Alber-*
tus, & isti *Ladislau*, tum denique *Georgius Rex* A. 1458. creature-
Nihil itaque Ernesto & Georgio commune, nisi quod, ob ejus Re-
gis in Catholicos odium, *Ernesti* sepulchro oleum fluxit, idque
idem ipse Author, sui immemor, narravit.

Fff. 2.

Alia

II.
De Equo Ar-
nesti volu-
sti.

Alia quoque fabella ab hæreticis, ut appareat, conficta, *Gla-*
cij circumfertur; cunis infantū, & nutricis pallio digna: *Ar-*
nestum Equum quendam volucrem habuisse, eoque solitum vehi
per terras & maria, uno die *Rome*, & *Prage*, & *Glacij* videri po-
tuisse. Quid jam supereft, nisi ut *Arnestum Dædalum* faciamus?
Inventa, ut dixi, ab hæreticis fabella est, ad sepulchri & miracu-
lorum honorem elevandum. Quid verò utrique fabulosæ nar-
rationi cauſsam dederit, facile coniſcio. Ferebat *Arnestus* in cly-
peo Nobilitatis paternæ, *Equi frenati Caput* abſcissum (cujus rei
originem in *Maloveciorum Equitum Stemmate* narravi) hodie
quoque marmore exſculptum caput illud in ſepulchro videmus.
Ergo cum vulgo quaereretur: quid illud *Equelli Caput* in tumulo
ſignaret, audisſetque unus aliquis Equo caput abſcissum (quod
uni è Majoribus *Arnesti*, in *Mediolani* oppugnatione acciderat,
ut ibi narravi) id ad ipsum *Arnestum* tranſtulerunt; cumque ſub
Regibus Catholicis id pati non potuiffe Epifcopum viderent,
ad *Georgij Schismatici Regis* tempora fabulam (contra omnem
Chronologiam) protruerunt. Sequenti fabellæ argumentum
dedit: quod *Arnestus*, quotannis ſe in ſolitudinem abdere ſoli-
tus, Beatissimæ Virginis, uno tantum ſervulo conſcio & comite,
ſerviret, diditōque rumore, cum aut *Romam*, aut in *Galliam*, a-
liōve abijſſe crederetur, repente abſoluto illo pietatis officio, ubi
non ſperabatur, compareret. Ea res ſermonibus primū cauſam
præbuit, deinde, cum modus non appareret, in fabellam ver-
fa eft.

III.
In *Glaciogra-*
Fabula de
bovis Arne-
sti corpus
vehentibus.

Tertiā de Arnesto fabellam *Ælarius*, olim *Glacij Luthe-*
ranus Prædicans, refert, eamque ſe in manuscripto quodam
libro affirmat legiſſe. Res ſic habet: *Arnesto Archiepifco* mor-
to, de loco ſepulturæ amicos dubitasse, cum controverſiam nemo
finiret, ſacrum Præfulis corpus imposuiffe currui, & boves jun-
xiſſe; juctos boves ſponte, nullo monente, omne iter emenſos,
Glacium properaviffe, atque inde ut diſcederent, nunquam per-
pelli potuiffe. Hoc divinæ voluntatis indicium accepiffe Ami-
cos, & *Arnestum* condidiffe *Glacij*, eo loco, in quo boves ſteriſ-
ſent.

sent. Non eget refutatione fabella. Satis enim probatum est, sepulturae locum pridem ab *Arnesto Glaci* ante Imaginem DEI Matris delectum: quodque de bobus affertur, ex aliorum Sanctorum historijs petitum, male sine dubio *Arnesti Purpuræ*, ut *wilis pannus*, assuitur, quem ditissimum Principem, multo & splendido in comitatu, multis cum lacrymis sepultum scribit. *Wenceslaus Hagecius*, Bohemiæ historicus unus è primis.

Fabulis itaque dejectis, totaque *Arnesti* Vitâ, & Imaginibus pulcherriunarū virtutum (quantum à me sciri potuit) representata legentibus, quid jam superest aliud, quam ut Viro tam Illustri quondam in terris, nunc (ut plūs, quam sperare, licet) in cœlis coronato, in hac Imagine vitæ ejus, *Radios addamus*? Non eos quidem, quibus Ecclesia Catholica Sanctos honorat, sed quos mortalis manus mea, & historiæ labor potest effingere, quoque Viri maximi Nobilitas, Sapientia, Dignitates, Virtutes, ac denique Gloria Cœlestis meretur. *Eques ille melior Bellerophonte in Persæ*, fabulis Poëtarum, cum Imaginem formosissimæ Puellæ Virginis, quæ in saxa admiratione pulchritudinis, ut Mythologi docent, *Natalia Comæ in Mythologia*, homines vertebat, aspicere ob periculum non auderet, objecto purissimo clypeo, ejus Imaginem exceptit & spectavit. Idem mecum agant Lectores, cum nondum in seipso venerari *Arnestum* publicè audeant ut *Sanctum*; Imaginem tamen aliquam ejus gloriæ in hoc libro affectam speculentur: *Oc̄to Beatitudinibus humanis, & octo divinis*, velut totidem radis, in hac vita mortali lucentem; nam illa præmia, quæ *Arnesto* servo fideli præparavit Dei, in cor hominis non ascendunt, totaque gloriæ illius æternæ pars, quæ Cœlum respicit, nobis est in Eclipsi.

Oc̄to humanæ Beatitudinis Radij, quibus ARNESTUM viventem illustravit Divinitas.

Fff 3

CA-